

PROPOZYCJE ZABAW LOGOPEDYCZNYCH

DO DZIECI Z JANOWIACZKA

*W swoich pokojach być teraz musicie,
place zabaw zamknięte z okien tylko widzicie.
Być może doczekać się nie możecie,
kiedy do przedszkola znów chodzić zaczniecie.*

*Panie z przedszkola lepiej nie mają,
o przedszkolakach swych rozmyślają,
zagadki piosenki, wierszyki przez internet im posyłają
i rodziców do wspólnej z dziećmi zabawy zapraszają.*

Żeby nam się miło buzią i dźwiękami wspólnie bawiło proponuję na początek masażyk autorstwa B.Bednarczyk:

MASAŻ NA DOBRY HUMOR

Żeby było nam wesoło, masujemy swoje czoło.
Raz, dwa i raz, dwa, każdy ładne czoło ma.
Potem oczy, pod oczami i pod nosem, pod wargami.
Język w górę raz i dwa. Ładny język każdy ma.
Powiedz: mama, tata, lala i zaśpiewaj: la la la la.
Otwórz buzię, zamknij buzię, pokaż wszystkim oczy duże.
Pogłaszcz główkę ładną swoją i policzki, brodę, czoło.
Poszczyp lekko całą twarz i już dobry humor masz

Dorosły czyta wierszyk, pokazuje - dziecko słucha, naśladuje.

Każde z ćwiczeń logopedycznych, zaproponowanych tutaj pod postacią zabaw, wykonujemy w określonym celu. Zadaniem ćwiczeń oddechowych jest nauczenie ekonomicznego zużycia powietrza podczas mówienia, zapobieganie mówieniu na wdechu (np. przy recytacji wierszyków). Ćwiczenia artykulacyjne służą wypracowaniu zręcznych i celowych ruchów narządów artykulacyjnych, czyli języka, warg i podniebienia. Ćwiczenie słuchowe rozwija uwagę słuchową dziecka oraz zainteresowanie go dźwiękami. Przygotowują także dziecko do nauki czytania i pisania. Naśladowanie różnych dźwięków z otoczenia pozwala na poznanie możliwości pracy aparatu głosowego i radość z jego używania. Świadomość posiadania i ułożenia artykulatorów, prawidłowy oddech i wyćwiczony słuch pomagają w opanowaniu prawidłowej wymowy głosek języka ojczystego i zmniejszają ryzyko wystąpienia wad tejże wymowy.

ĆWICZENIA ODDECHOWE

1. “Szukamy słońca” - nabieramy powietrza nosem, unosimy głowę i “rozdmuchujemy chmury” (szukamy słońca), wypuszczając powietrze przez wargi ściągnięte w dzióbek.
2. “Co to za zapach?” - wciągamy powietrze nosem udając, że coś czujemy. Kiedy zapach nam się podoba wypuszczamy powietrze przez uśmiechnięte usta, kiedy zapach nie jest przyjemny powietrze wydmuchujemy przez usta wygięte w podkówkę.
3. “Pociąg w górach” - dziecko leży na dywanie, z nogami ugiętymi w kolanach. Na brzuchu dziecka, w okolicy przepony, rodzic kładzie maskotkę. Pluszak wybiera się pociągiem w góry - podczas wdechu nosem maskotka unosi się, przy wydechu ustami - opada, jak w czasie jazdy pociągiem w górach.

ĆWICZENIA ARTYKULACYJNE

1. Rodzic i dziecko siedzą przed lustrem/lusterkami, dorosły opowiada historyjkę i demonstruje zawarte w niej ćwiczenia (zapisane w nawiasach). Dziecko je powtarza.

“Języczek na placu zabaw”

Języczek lubi bawić się na placu zabaw: huśtać się na huśtawce (dotknij czubkiem języka górnej, następnie dolnej wargi, mając otwarte usta), zjeżdżać na zjeżdżalni (przesuwaj czubkiem języka po podniebieniu od zębów w stronę

gardła, mając otwarte usta). Najbardziej lubi kręcić się na karuzeli (obliz czubkiem języka górną i dolną wargę, mając otwarte usta) i w piaskownicy robić babki z piasku (uderzaj czubkiem języka w dziąsło za górnymi zębami, mając otwarte usta).

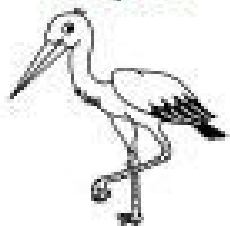
“Języczek w parku”

Języczek wybrał się na spacer do parku. Spacerował powoli alejkami (przesuwaj czubkiem języka po wewnętrznej, potem po zewnętrznej stronie górnych zębów, mając otwarte usta). Widział dzieci jeżdżące na rowerkach (oblizuj górną i dolną wargę czubkiem języka, zataczając koła raz w jedną, raz w drugą stronę, mając otwarte usta). Dotarł nad staw (otwórz szeroko usta jak przy wypowiedaniu głóski A). Po stawie pływały białe łabędzie (skieruj język w prawy, potem w lewy kącik warg, mając otwarte usta, nie dotykając dolnej wargi). Wracając do domu języczek liczył mijane drzewa (czubkiem języka dotykaj górne zęby, mając otwarte usta). Zmęczył się tym liczeniem i zaczął ziewać (ziewaj z otwartymi ustami). Wrócił do swojego domku.

2. Wiosenna gimnastyka artykulacyjna

Rodzic czyta polecenia i je demonstruje, dziecka jak najdokładniej naśladuje. Dla ułatwienia ćwiczenia można wykonywać przed lustrem.

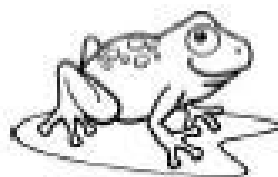
Unieś czubek języka na watek dziąsłowy, policz do 5 i opuść.

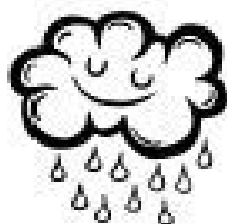
Unieś boki języka do górnych zębów.

Skocz czubkiem języka z ząbka na ząbek - u góry.

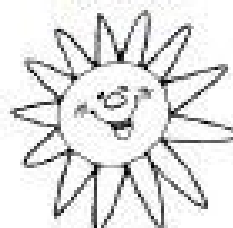
Narysuj na podniebieniu czubkiem języka kropeczki.

Zrób czubkiem języka 10 dużych skoków: z dolnych zębów na górne.

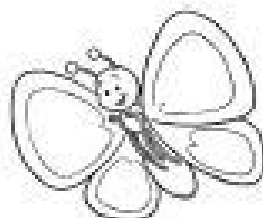
Narysuj czubkiem języka na podniebieniu kotka i promyki.

Pokaż jak wąchasz tulipany: wdychaj nosem, wydychaj ustami.

Zaspiewaj: la, lo, le, lu, ly na ulubioną melodię.

Prześlij całuski: raz głośne, raz ciche swojej rodzinie.

Czubek języka na watek dziąsłowy - otwórz i zamknij zęby nie odklejając języka.

Przeciskaj język pomiędzy zbliżonymi do siebie zębami.

Kłaskaj językiem.

ĆWICZENIA SŁUCHOWE

SZUR SZUR SZUR

Szur, szur, szur
rączki myję,
chlap, chlap, chlap
buzię, szyję.
Plusk, plusk, plusk
brzuszek, nóżka
- tyle dźwięków
słyszają uszka.

1. Tyle dźwięków wokół - zwrócenie uwagi na różne dźwięki z otoczenia.

Rodzic wspólnie z dzieckiem wykonują kilka czynności, które mogą wywołać hałas, ale w taki sposób, żeby ten hałas był jak najmniejszy (np. zamykanie drzwi, mieszanie herbaty w kubku, wkładanie sztućców do szuflady, odsuwanie krzesła od stołu, darcie papieru, zginiatanie papieru).

2. "Wysłuchanki" - Dzieci zamykają oczy i nasłuchują. Jakie odgłosy dochodzą z kuchni, pokoju czy z za okna? Do nasłuchiwania włączają się rodzice. Ciekawe, kto rozpozna i wymieni najwięcej źródeł dźwięków (co lub kto wywołuje usłyszany dźwięk). Usłyszeć można np.: przejeżdżający samochód, wodę kapiącą z kranu, tykanie zegara, śpiew ptaków, szelest papieru, szczekanie psa, dzwonek telefonu...

3. "Ciepło - zimno" - rodzic ukrywa dzwoniący budzik lub grający przedmiot. Zadaniem dziecka jest odnalezienie źródła dźwięku - może w szafie, za fotelem, a może pod poduszką?

ĆWICZENIA DŹWIĘKONAŚLADOWCZE

1. Rodzic z dzieckiem oglądają obrazki, zdjęcia przedstawiające zwierzęta (z książeczek, gazetek), nazywają i naśladują związane z oglądanym zwierzęciem odgłosy. Przykładowe dźwięki do naśladowania:

PIES

- szczekanie *hau hau hau* (głośne, ciche, piskliwe);
- warczenie;
- wycie *auuu auuu*;
- skomlenie;
- gwizdanie na psa (próby gwizdania- układanie warg w dzióbek).

KOT

- miauczenie *miau miau miau* (głośne, ciche, krótkie, przeciągłe);
- mruczenie (przy złączonych wargach murmurando);
- prychnie (przy otwartych ustach wypowiedzenie jak najgłośniejsze *hyyy*).

KOŃ

- rżenie *iaaa iaaa, ichacha*;
- parskanie (wprawianie w drganie przymkniętych warg przez dmuchanie w nie);
- stukot kopyt (kłaskanie językiem o podniebienie).

2. Wierszyk do wspólnego recytowania

IDZIE PANI

Idzie pani tup tup tup
dziadek z laską stuk stuk stuk
skacze dziecko hop hop hop
żaba robi dłuuuugi skok!
Wieje wietrzyk fiu fiu fiu
kropi deszczyk puk puk puk
deszcz ze śniegiem chlup chlup chlup
a grad w szyby łup łup łup!
Świeci słońko, wieje wietrzyk
pada deszczyk...
czujesz dreszczyk?

Opracowała
mgr Magdalena Dąbrowska
logopeda przedszkolny

